

ناله های حضرت علی(ع) هنگام دفن رسول اکرم(ص)

امیرمومنان (ع) هنگام دفن پیامبر خدا (ص) فرمود: پدر و مادرم فدایت باد؛ با مرگ تو چیزی قطع شد که با مرگ دیگری قطع نگشت و آن، نبوت و اخبار و آگاهی از آسمان بود.

در سوگ آخرین پیامبر؛

ناله های حضرت علی(ع) هنگام دفن رسول اکرم (ص)

امیرمومنان (ع) هنگام دفن پیامبر خدا (ص) فرمود: پدر و مادرم فدایت باد؛ با مرگ تو چیزی قطع شد که با مرگ دیگری قطع نگشت و آن، نبوت و اخبار و آگاهی از آسمان بود.

پیامبر اکرم (ص) در بیست و هشتم صفر سال یازدهم هجری در حالی این جهان فانی را ترک کرد که سر در دامن علی (ع) داشت و امیرمومنان هنگامی که پیامبر (ص) را غسل می داد و او را برای دفن مهیا می ساخت، فرمود: پدر و مادرم فدایت ای پیامبر خدا. با مرگ تو چیزی قطع شد که با مرگ دیگری قطع نگشت و آن، نبوت و اخبار و آگاهی از آسمان بود.

امیرمومنان در خطبه 226 نهج البلاغه درباره ارتحال پیامبر رحمت فرمود: اگر نبود که امر به صبر و شکیبایی فرموده ای و از بی تابی نهی نموده ای، آنقدر گریه می کردم که اشک هایم تمام شود و این درد جانکاه همیشه برای من باقی بود و حزن و اندوهم دائمی و تازه اینها در مصیبت تو کم بود؛ اما حیف نمی توان مرگ را بازگرداند و آن را دفع نمود. پدر و مادرم فدایت باد ما را در پیشگاه پروردگارت یاد کن و ما را هرگز فراموش منما.

حضرت علی(ع) درباره شخصیت رسول اکرم(ص) فرمود: پیامبر(ص) پیشوای پرهیزکاران و وسیله بینایی هدایت خواهان است؛ چراغی با نور درخشان و ستاره ای فروزان و شعله ای با برق های خیره کننده و تابان است و راه و رسم او با اعتدال و روش زندگی او صحیح و پایدار و سخنانش روشننگر حق و باطل، و حکم او عادلانه است.

امیرمومنان در خطبه 104 نهج البلاغه از پیامبر اکرم(ص) به عنوان پیامبری یاد می کند که بهترین آفریدگان در خردسالی، و در سن پیری نجیبترین و بزرگواریترین مردم بود و اخلاق آن حضرت از همه پاکان پاکتر و باران کرمش از هر چیزی بادوامتر بود.

آن حضرت همچنین در خطبه 95 نهج البلاغه فرمود: خداوند به برکت وجود پیامبر(ص) کینه ها را دفن و آتش دشمنی ها را خاموش کرد، با او میان دل ها الفت و مهربانی ایجاد و نزدیکی را از هم دور کرد. انسان های خوار و ذلیل و محروم در پرتو او عزت یافتند و عزیزانی خودسر ذلیل شدند.

در قسمتی از خطبه 99 نهج البلاغه نیز امیرمومنان از پیامبر اعظم(ص) یاد کرد و فرمود: خداوند او را فرستاد تا فرمان وی را آشکار و نام خدا را بر زبان راند. پس با امانت، رسالت خویش را به انجام رساند و با راستی و درستی به راه خود رفت و پرچم حق را در میان ما به یادگار گذاشت.

آنگاه حضرت علی(ع) فرمود: هر کس از پرچم حق پیشی گیرد؛ از دین خارج و آن کسی که از آن عقب ماند؛ هلاک گردد و هر کس همراهش باشد؛ رستگار شود.

حضرت علی(ع) همیشه نزدیکترین یار رسول خدا (ص) بود. آن حضرت درباره نزدیک بودن خود به پیامبر فرمود: صدای ناله شیطان را در هنگام نزول اولین وحی به آن حضرت شنیدم و عرضه داشتم یا رسول الله این ناله، چیست؟ و پیامبر فرمود این شیطان است که از اطاعت شدن مایوس و ناامید شده و چنین به ناله در آمده است.

سپس رسول اکرم (ص) به حضرت علی (ع) فرمود: تو می شنوی آنچه را من می شنوم و می بینی آنچه را که من می بینم الا اینکه تو مقام نبوت نداری و فقط وزیر و کمک کار من هستی و از راه خیر جدا نمی شوی.

امیرمومنان (ع) که همیشه در کنار پیامبر (ص) بود، در موقعیت های حساس نقش مهمی را در یاری رسول خدا (ص) ایفا می کرد. حضور علی (ع) در جنگ های بدر، احد، خندق و خیبر، نمونه ای از آنهاست که در تاریخ اسلام به ثبت رسیده است.(ایرنا)